

modningen. Kan rekvirenten sandsynliggøre sin ret, og findes det af hensyn til rekvirentens fyldestgørelse betænkeligt at nægte at fremme forretningen, kan fogedretten gennemføre forretningen på betingelse af, at rekvirenten stiller sikkerhed for den skade og ulempe, som herved kan påføres rekviritus. Sikkerheden frigives efter udløbet af den i § 600 nævnte frist, medmindre rekviritus inden har anlagt sag eller iværksat kære.

Stk. 2. Fogedretten kan undtagelsesvis tillade den anden bevisførelse end nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Fogedretten kan efter begæring af rekviritus afvise at fremme forretningen i de i § 226, stk. 1, nr. 1-5, nævnte tilfælde, samt når retten af andre grunde finder det betænkeligt at fremme sagen.

Stk. 4. Fogedrettens afgørelse træffes efter anmodning ved kendelse.

§ 598. Anmodning om foretagelse af en umiddelbar fogedforretning indgives til fogedretten på det sted, hvor rekviritus har hjemting, jf. §§ 235-240. Har rekviritus ikke hjemting her i landet, finder § 487 tilsvarende anvendelse med de undtagelser, som følger af § 247.

Stk. 2. Med hensyn til sagens behandling finder § 248, § 348, § 349, § 491, § 492, stk. 1, § 493, stk. 1 og 2, § 494, stk. 1, 2 og 4, §§ 495-500, § 502, stk. 1, nr. 2, og §§ 503-505 tilsvarende anvendelse. Underretning eller tilsigelse af rekviritus sker normalt med et varsel på mindst 7 dage. Rekvirentens anmodning og de af rekvirenten påberåbte bilag skal ledsage indkaldelsen i genpart.

§ 599. Fogedrettens afgørelser efter dette kapitel kan kæres efter reglerne i kapitel 53.

§ 600. Gøres det gældende, at rekvirentens krav ikke består, kan rekviritus inden 3 måneder efter forretningens foretagelse anlægge civil søgsmål med påstand om forretningens ophævelse og erstatning, for så vidt sådanne påstande ikke er nedlagt under appel af fogedrettens afgørelse.«

3. § 686, stk. 3, nr. 3, affattes således:
»3) de i straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, og § 66, stk. 4, nævnte sager vedrørende betinget dømte.«

4. § 689, stk. 3, nr. 2, affattes således:
»2) de i straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, og § 66, stk. 4, nævnte sager vedrørende betinget dømte.«

5. § 794, nr. 1, affattes således:
»1) sigtelsen angår en forbrydelse, som efter loven kan medføre frihedsstraf, eller«

6. § 795, nr. 1, affattes således:
»1) angår en forbrydelse, som efter loven kan medføre frihedsstraf, og derhos«

7. § 797, stk. 2, nr. 2, affattes således:
»2) når der er øjensynlig fare for, at øjemedet med ransagningen ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, og de betingelser foreligger, som er angivne i § 795, nr. 2, litra a og b, og derhos sagen enten angår en forbrydelse, som kan medføre fængselsstraf, eller – dog kun såfremt ransagningen foretages hos sigtede – en forbrydelse, for hvilken der er foreskrevet højere straf end bøde.«

§ 2

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 24. august 1992 foretages følgende ændring:

§ 119, stk. 4, nr. 2, affattes således:
»2) i sager om overtrædelse af § 53, hvor der ikke medvirker domsmænd.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1993.
Stk. 2. Samtidig ophæves Danske Lov 5. bog, 7. kapitel, artiklerne 6 og 8-10.

Stk. 3. Sager, der inden lovens ikrafttræden er indbragt for fogedretten efter de hidtil gældende regler i retsplejelovens kapitel 48 og 55, behandles dog fortsat efter disse regler.

Stk. 4. Retsplejelovens § 532 som affattet ved § 1, nr. 1, finder uanset bestemmelsen i stk. 3 anvendelse fra lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 1 træder § 1, nr. 3-7, og § 2 i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.